

**ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
Factors Supporting Student's Self-Discipline
at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang**

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์*

¹อาจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง ศึกษาระดับวินัยในตนเองของนักศึกษา ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษา และศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) นักศึกษามีวินัยในตนเองในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาทั้งในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัว สามารถพยากรณ์การมีวินัยในตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และปัจจัยทั้ง 3 สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้ร้อยละ 36.90

Abstract

The purposes of this study were to study the level of student's opinion toward the factors supporting the student's self-discipline, to study the level of the student's self-discipline, to study the factors related to student's self-discipline, and to study the factors supporting the student's self-discipline at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The results of study were found that the student's opinions towarded the four factors supporting the student's self-discipline were at high level ($\bar{X} = 4.03$), the student's self-discipline in five aspects was at high level ($\bar{X} = 3.89$). Four factors consisting of the student, the family, the institute, and the teacher had positive relations with the student's self-discipline. The factors about teacher, student, and family could predict the student's self-discipline at 0.01 significance level. And 3 factors could predict the student's self-discipline at 36.90%.

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง วินัยในตนเอง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Keywords : Factors Supporting the Student's Self-Discipline, Self-Discipline, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ptungkunanan@gmail.com โทร. 0-2737-3000

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ทรัพยากรมนุษย์เปรียบเสมือนทุนของประเทศที่จะส่งผลให้ประเทศพัฒนาไปสู่ความเจริญอย่างถาวรและมั่นคง ดังนั้นการพัฒนาที่ทรงคุณค่าที่สุด ก็คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเพราะมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าอันจะเป็นทุนที่มีประสิทธิภาพในการสร้างผลผลิตให้แก่ประเทศ ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องดำเนินการอย่างดี เพื่อประสิทธิภาพในการพัฒนาสังคมส่วนรวม ซึ่งจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศและโลกตามลำดับ (ปริยาชัยนิยม, 2542: 1)

สถาบันการศึกษาเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาของประเทศ แต่จากการศึกษารายงานการประเมินความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา การจัดการศึกษาของไทยประสบกับปัญหาที่หลากหลายส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันด้านต่าง ๆ ของคนไทยในเวทีระดับโลกด้อยกว่าเกือบทุกประเทศ 1 ใน 9 ประเด็นปัญหาที่สำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย คือ วิกฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม ของเยาวชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544: 1-16) เป็นผลสืบเนื่องมาจากค่านิยมด้านวัตถุ การหลงใหลของวัฒนธรรมข้ามชาติ และกระแสของเทคโนโลยีที่เยาวชนได้รับอยู่ทุกวันอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เยาวชนไม่สามารถคิด วิเคราะห์ และเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ดี ที่ถูกต้อง จึงเป็นเหตุให้เยาวชนไทยในปัจจุบันเลือกปฏิบัติตนโดยไม่ยึด

หลักการของเหตุและผล แต่ประพฤติตนตามที่ตนเองพึงพอใจ โดยไม่คำนึงถึงบรรทัดฐานของสังคม สถาบัน หรือครอบครัว ที่กำหนดการประพฤติตนตามที่ตนเองพึงพอใจเป็นเหตุให้เยาวชนไทยขาดวินัยในตนเอง จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548: 10) พบว่าปัญหาเชิงคุณภาพที่สำคัญของผู้จบการศึกษาในระดับต่าง ๆ คือ การขาดระเบียบวินัย ดังนั้นการพัฒนาค้นในภาวะที่สังคมมีการแข่งขันกันในระดับสูงจึงจำเป็นต้องเน้นให้คนมีระเบียบวินัยควบคู่ไปกับการได้รับการศึกษาด้วย

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาด้านระเบียบวินัยของเยาวชนดังที่ได้กล่าวข้างต้น จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาไทยว่า “มุ่งพัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 6) อีกทั้งได้กำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการส่งเสริมให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่น ๆ ทุกแห่งร่วมคิดและร่วมดำเนินงานเพื่อพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามระบบวิถีชีวิตที่ดีงาม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 57-59)

จากความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้เป็นทุนที่มีคุณภาพของประเทศ ปัญหาการขาดระเบียบวินัยของผู้จบการศึกษาใน

ระดับต่าง ๆ ผนวกกับเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาไทยที่มุ่งพัฒนาให้เยาวชนไทยเป็นคนที่มีความรู้ลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒनावินัยในตนเองของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่ามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีต่อปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

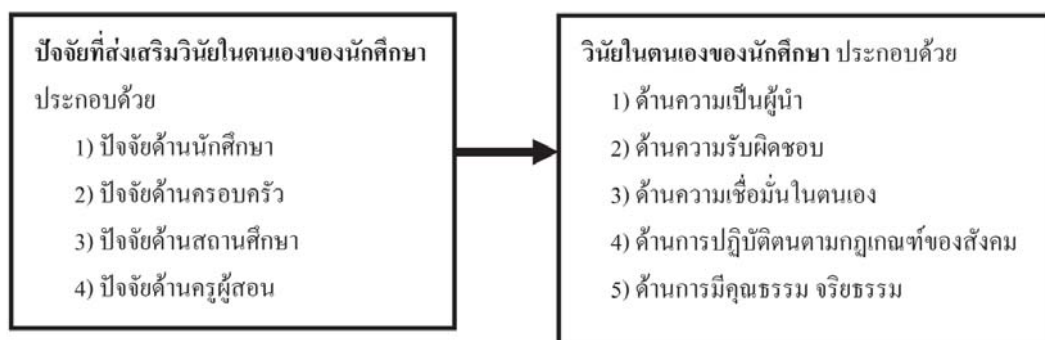
1.2.4 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดของ คักดีลีทรี บุญรังศรี (2546: 74) และ กฤษจา ดอนทอง (2549: 68) สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านนักศึกษา 2) ปัจจัยด้านครอบครัว 3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา และ 4) ปัจจัยด้านครูผู้สอน

และจากการศึกษาแนวคิดของ กรมวิชาการ (2542: 155) จารุเกียรติ ชัยวงษ์ (2542: 155) ประเสริฐ แ้วนจันทร์ (2546: 9) คักดีลีทรี บุญรังศรี (2546: 74) และ กฤษจา ดอนทอง (2549: 68) สรุปได้ว่าวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 1) ความเป็นผู้นำ 2) ความรับผิดชอบ 3) ความเชื่อมั่นในตนเอง 4) การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และ 5) การมีคุณธรรม จริยธรรม

จากการศึกษาแนวคิดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง และวินัยในตนเอง ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นภาพกรอบแนวคิดได้ดังนี้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคณะ ทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 17,295 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคณะ ทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2551 จำนวน 377 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie&Morgan (1970: 608-609) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา ประกอบด้วย

- ปัจจัยด้านนักศึกษา
- ปัจจัยด้านครอบครัว
- ปัจจัยด้านสถานศึกษา
- ปัจจัยด้านครูผู้สอน

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ วินัยในตนเองของนักศึกษา ประกอบด้วย

- ด้านความเป็นผู้นำ
- ด้านความรับผิดชอบ
- ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
- ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม
- ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม

1.4.3 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง หมายถึง สิ่งที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดวินัยในตนเอง ประกอบด้วยปัจจัย 5 ปัจจัย ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านนักศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา การเอาใจใส่เลี้ยงดูของบิดามารดา การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของบิดามารดา และสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว ที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

1.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา หมายถึง กฎระเบียบของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมส่งเสริมวินัย การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ของสถานศึกษา และการดูแลพฤติกรรมของนักศึกษา ที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

1.4 ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง การเอาใจใส่การเรียนของนักศึกษา การเตรียมการสอน การเป็นแบบอย่างที่ดี การใช้กฎระเบียบในห้องเรียนอย่างเหมาะสม การใช้คำพูดและแต่งกายสุภาพ การเข้าสอนตรงเวลา และการควบคุมอารมณ์ขณะสอนของครู ที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

2. วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบของสถานศึกษา และประพฤติตนได้เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ของสังคม ส่งผลให้เกิดคุณลักษณะวินัยในตนเอง 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการชักจูงให้คนอื่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจและเชื่อมั่น ความสามารถในการคลี่คลายสถานการณ์ที่ตึงเครียด และความสามารถในการนำกลุ่ม

2.2 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ มีความเอาใจใส่ ละเอียดรอบคอบ ปรับปรุงแก้ไขงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเสร็จตามเวลาที่กำหนด

2.3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญความจริง อย่างเหมาะสม และมีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ลังเล ไม่หวั่นวิตก

2.4 ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการปฏิบัติตามถูกต้องเหมาะสมกับจรรยาบรรณทางที่สังคมกำหนดไว้

2.5 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์ อดทน มีความละเอียด มีเหตุผล ยอมรับความจริง และเคารพในสิทธิของผู้อื่น

3. นักศึกษา หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ทุกคณะของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

2. วิธีการศึกษา

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง 4 ด้าน 1) ด้านนักศึกษา 2) ด้านครอบครัว 3) ด้านสถานศึกษา และ 4) ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวินัยในตนเอง 5 ด้าน 1) ด้านความเป็นผู้นำ 2) ด้านความรับผิดชอบ 3) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 4) ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาและสังคม และ 5) ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวน 377 ฉบับ ไปยังนักศึกษาทุกชั้นปี ทุกคณะ จำนวน 377 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยประสานงานไปยังคณะต่าง ๆ และติดตามขอรับแบบสอบถามกลับโดยผ่านผู้ประสานงานของแต่ละคณะ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน

373 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.93 ผู้วิจัยตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยร้อยละ (Percentage)

2.3.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา และระดับวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำแนกเป็นรายรวมและรายด้าน วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.3.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิเคราะห์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient)

2.3.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิเคราะห์ด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบ Stepwise

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ผลการศึกษา

3.1.1 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นว่ามีปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน จะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายด้านโดยยึดค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยจะพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 4.25$) อันดับ 2 คือ ด้านนักศึกษา ($\bar{X} = 4.06$) อันดับ 3 คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.00$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.81$) ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ของปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา (n = 373)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ปัจจัยด้านนักศึกษา	4.06	.50	เห็นด้วยมาก	2
2. ปัจจัยด้านครอบครัว	4.25	.56	เห็นด้วยมาก	1
3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา	3.81	.63	เห็นด้วยมาก	4
4. ปัจจัยด้านครูผู้สอน	4.00	.58	เห็นด้วยมาก	3
รวม	4.03	.43	เห็นด้วยมาก	

3.1.2 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีวินัยในตนเองในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยยึดค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 คือ

การมีคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.00$) อันดับ 2 คือ ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาและสังคม ($\bar{X} = 3.97$) อันดับ 3 คือ ความเป็นผู้นำ และความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.84$) และอันดับสุดท้าย คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 3.81$) ตามที่ปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ของวินัยในตนเองของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

วินัยในตนเองของนักศึกษา (n = 373)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปฏิบัติ	อันดับ
1. ความเป็นผู้นำ	3.84	.51	มาก	3
2. ความรับผิดชอบ	3.84	.59	มาก	3
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.81	.60	มาก	5
4. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาและสังคม	3.97	.57	มาก	2
5. การมีคุณธรรม จริยธรรม	4.00	.60	มาก	1
รวม	3.89	.48	มาก	

3.1.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว

ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาทั้งในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ตามที่ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม					
	ความเป็นผู้นำ	ความรับผิดชอบ	ความเชื่อมั่นในตนเอง	การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาและสังคม	การมีคุณธรรม จริยธรรม	วินัยในตนเอง
ด้านนักศึกษา	.412**	.368**	.304**	.373**	.365**	.432**
ด้านครอบครัว	.377**	.349**	.297**	.344**	.301**	.395**
ด้านสถานศึกษา	.347**	.308**	.288**	.263**	.299**	.357**
ด้านครูผู้สอน	.511**	.479**	.435**	.452**	.390**	.538**

3.1.4 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าจากปัจจัยทั้งหมด 4 ปัจจัย มีปัจจัย 3 ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 สามารถพยากรณ์การมีวินัยในตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ .607 เมื่อพิจารณาหน้าผลการพยากรณ์ในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา และด้านครอบครัวสามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้ร้อยละ 36.90 เมื่อพิจารณาลำดับการพยากรณ์โดยยึดค่าคะแนนดิบเป็นเกณฑ์พบว่า ปัจจัยที่มีค่าคะแนนดิบมากเป็นอันดับ 1 คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (.321) อันดับ 2 คือ ปัจจัยด้านนักศึกษา (.197) และอันดับ 3 คือ ปัจจัยด้านครอบครัว (.155) ตามที่ปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการค้นหาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง ของนักศึกษา	b (Raw Score)	Standard Error of b	Beta (Standard Score)	t
ด้านครูผู้สอน	.321	.039	.386	8.180**
ด้านนักศึกษา	.197	.046	.204	4.280**
ด้านครอบครัว	.155	.040	.180	3.902**
ค่าคงที่ (b)	1.151	.198		5.819**
R = .607 Standard Error of the Estimate = .3828				
R square = .369 F Change = 15.227				

** p < 0.01

3.2 อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านครอบครัวจะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.25$) สืบเนื่องจากสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ปลูกฝังหล่อหลอม ก่อผลเกล้า และเป็นแบบฉบับแก่นักศึกษาในด้านระเบียบวินัย

2. นักศึกษามีวินัยในตนเองด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) สืบเนื่องจากนักศึกษาได้รับการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม จากทั้งครอบครัว และสถานศึกษามาเป็นระยะเวลานานอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งจากประสบการณ์ของนักศึกษายังได้เรียนรู้ว่าการจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้นจำเป็นต้องอาศัยคุณธรรม จริยธรรม เป็นเครื่องช่วยค้ำจุน

3. ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาทั้งในภาพรวมและรายด้าน สืบเนื่องจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ครูผู้สอนมีส่วนร่วมปลูกฝังระเบียบวินัยแก่นักศึกษาตั้งแต่เกิด นอกจากการปลูกฝังเรื่องระเบียบวินัยแล้วนั้น สถาบันทั้ง 3 ยังร่วมกันปลูกฝังความคิดอย่างมีเหตุและผลให้แก่ นักศึกษาด้วย ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเติบโตขึ้นจึงรู้ถึงเหตุผลความสำคัญของการมีระเบียบวินัย ดังนั้นตัวนักศึกษาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดวินัยในตนเองขึ้นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ คักดีลลิตี บุนยรังศรี (2546: 74) และ กฤษจา ดอนทอง (2549: 68) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับการมีวินัยในตนเอง

3. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านครูผู้สอนด้านนักศึกษา และด้านครอบครัว สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้ร้อยละ 36.90 โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ได้โดยมีค่าคะแนนดิบมากเป็นอันดับ 1 คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (.321) สืบเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาสำหรับการเรียนมากกว่าการอยู่ที่บ้าน จากการที่นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่สถานศึกษาจึงมีความใกล้ชิดกับครูผู้สอน อีกทั้งครูผู้สอนยังมีอิทธิพลต่อทั้งจิตใจและความประพฤติของผู้เรียน เป็นผู้อบรมกล่อมเกลานิรันดร์ และพฤติกรรมของผู้เรียน (กฤษจา ดอนทอง, 2549: 85) นอกจากนั้นครูยังเป็นผู้อบรมสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรม และยังเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญ

อย่างยิ่งในการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีภายในสถานศึกษา (คักดีลลิตี บุนยรังศรี, 2546: 79) ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องเอาใจใส่ผู้เรียนทั้งทางด้านการเรียนและพฤติกรรม รวมถึงการที่ครูต้องมีความประพฤติและบุคลิกภาพที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา ในส่วนของปัจจัยด้านนักศึกษาที่สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้เป็นอันดับ 2 นั้น อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาแต่ละคนมีประสบการณ์ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ประสบการณ์ ค่านิยม และความคิดเห็นของนักศึกษามีอิทธิพลต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา อีกทั้งนักศึกษายังมีกลุ่มเพื่อนซึ่งสัมพันธ์ภาพของกลุ่มเพื่อนก็ยังมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นต่าง ๆ ของนักศึกษาเช่นกัน (สมพร พรหมจรรย์, 2540: 79) ดังนั้นการที่นักศึกษาจะเกิดวินัยในตนเองได้นั้นต้องปลูกฝังให้ตัวนักศึกษาเองได้รู้จักคิดวิเคราะห์ในการเลือกกระทำหรือประพฤติอย่างถูกต้อง และในส่วนของปัจจัยด้านครอบครัวที่สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้เป็นอันดับ 3 นั้นสืบเนื่องมาจากครอบครัวเป็นสถาบันหลักที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการอุปการะเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนสร้างแนวทางในการดำรงชีวิตที่ต้องให้แก่เด็ก อีกทั้งหากบิดามารดาทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ลูกก็จะเจริญเติบโตขึ้นมาอย่างมีวินัยในตนเอง (กฤษจา ดอนทอง, 2549: 84) สอดคล้องกับแนวคิดของ ดวงกมล วงษ์ศรีหัทส (2541: 77) ที่กล่าวว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อการปรับตัวของเด็ก อีกทั้งสภาพของครอบครัวยังส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กอีกด้วย ดังนั้นหากต้องการให้เด็กที่เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีวินัยในตนเอง ครอบครัวต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้เกิดขึ้น

ภายในครอบครัวเอง อีกทั้งบิดามารดาต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อปลูกฝังให้เด็กเกิดวินัยในตนเองอย่างถาวร

ดังนั้นครูผู้สอนและบิดามารดาของนักเรียนควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการมีวินัยในตนเอง อีกทั้งควรเอาใจใส่ อบรม ดูแล ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมระเบียบวินัยให้แก่เด็กนักเรียน รวมถึงต้องจัดสภาพแวดล้อม วางกฎระเบียบทั้งที่บ้านและที่สถานศึกษาเพื่อปลูกฝังและพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัยในตนเองแก่นักศึกษา

4. สรุป

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นว่าการปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน จะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในระดับมาก นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีวินัยในตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และปัจจัยที่สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัว

5. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่อำนวยความสะดวก

ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

6. เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. 2542. **เอกสารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษฎา ดอนทอง. 2549. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม.” ปริญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุเกียรติ ชัยวงศ์. 2544. “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยของนักศึกษาวิชาทหาร.” ปริญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาลังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดวงกมล วงษ์ศรีหัทธ. 2541. “การศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวในครอบครัว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดบางชัน อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.” ปริญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเสริฐ แวนจันทร์. 2546. “การประเมินโครงการนักเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปริยา ชัยนิยม. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการสอน ความรับผิดชอบและ

- ความมีระเบียบวินัย โดยกระบวนการกลุ่ม
สัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กรุงเทพฯ-
มหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
สมพร พรหมจรรย์. 2540. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง
กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนคริน-
ทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
2544. **การปฏิรูปการศึกษา: วาระแห่งชาติ
จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 สู่การปฏิบัติยุทธศาสตร์ที่จะพา
ประเทศพ้นวิกฤติ.** กรุงเทพฯ: หจก.
ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545.
**แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ 2545-2549.**
มปท.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ. 2548. **ยุทธศาสตร์การ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความ
สามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม
หลัก.** นนทบุรี: เพชรรุ่งการพิมพ์.
- ศักดิ์สิทธิ์ บุญรังศรี. 2546. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
การมีวินัยในตนเองของนักศึกษาสาขาวิชา
การก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม.”
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- Krejcie, R.V. and Daryle, W.M. 1970.
“Determining Sample Size for
Research Activities.” **Educational
and Psychological Measurement.**
30(3): 607-610; Autume.